

PROBLEMES SOCIALS

Una militant del sindicalisme cristià femení, a l'Oficina Internacional del Treball

Es amb gran satisfacció que comuniquem el nomenament de la senyoreta Lafeille, secretària general de la Federació Francesa dels Sindicats professionals femenins, com a membre del Comitè d'experts, constituït arran de l'Oficina Internacional del Treball, amb l'objecte de documentar-la sobre els diferents problemes relatiu al treball femení.

Per als coneixedors de la perfecta competència de la senyoreta Lafeille en aquesta matèria, no ha estat cap sorpresa la seva designació. Podem, doncs, ben bé felicitar-nos d'un tal homenatge tributat al sindicalisme cristià femení i al valor de les seves dirigents.

El treball dels estrangers a Espanya

Serà publicat un decret que reorganitzarà el treball dels obrers estrangers a Espanya

El ministre del Treball, en una conversa sostinguda amb un periodista, ha manifestat que es proposa afrontar el problema del treball dels obrers tècnics a Espanya, puix creu que els obrers tècnics i manuals espanyols són tan bons i capacitats, i per no dir més, que els de l'estranger. I s'ha fet.

—Fa temps—diu—vaig demanar al Consell de ministres autorització per a redactar un

decret regulant el treball d'estrangers a Espanya, i tot just em fou concedida, vaig posar mans a l'obra, i tinc redactat el decret, que portaré al Consell la setmana entrant. Avenço que no és possible establir-hi —així ho crec jo— un percentatge que en altres països no hi ha. Solament el té Mèxic... i no ho compleix.

Acaba el Sr. Largo Caballero expressant la seva seguretat que el decret anunciat serà tan ponderat i just, que confia que ha d'ésser ben rebut per tots els interessats nacionals i estrangers.

Diversos països s'adhereixen a la idea d'implantar la setmana de 40 hores

L'oficina Internacional del Treball de Ginebra rep nombroses respostes d'assentiment a la pregunta cursada per iniciativa d'Itàlia per tal de convocar una Conferència que estudiï la reducció de la jornada de treball.

El president Hoover proposarà als industrials la setmana de cinc dies

Serà una maniobra electoral?

Notícies de Washington comuniquen que el President Hoover es disposa convocar una Conferència d'homes de negoci i de directores de grans indústries, a fi d'adoptar mesures relacionades amb els po-

Es posaria damunt la taula la recomanació d'adoptar la setmana de 40 hores. Entre els països que han contestat adherint-se a la idea, figuren França, Alemanya, Espanya, Txecoslovàquia, Bèlgica i Dinamarca.

Aquests països no es tanquen a la banda davant la suggerència de reduir més les hores normals de treball.

ders rebuts per Hoover del Congrés. sobretot, es discutiran els mètodes millors per a acabar amb el problema dels obrers sense feina; es començarà per aplicar la setmana de cinc dies.

Els comentaristes polítics creuen que aquest gest de Hoover té caràcters de maniobra electoral, més que no d'un esforç per a resoldre la crisi econòmica.

el món film de la setmana

Els treballs de la missió científica que dirigeix el P. Hubbard

La col·laboració dels sacerdots a la ciència

Es reben notícies de Vancouver donant compte de l'arribada de la missió científica que dirigeix el P. Hubbard, doctor sacerdot de la Universitat Catòlica de Santa Clara (Califòrnia), qui ha realitzat una de les més interessants exploracions d'Alaska, especialment a les zones dels volcans.

Els resultats científics d'aquesta expedició són considerables i el P. Hubbard ha obtingut un veritable arsenal fotogràfic amb dades d'alt interès per al món científic.

Entre les més interessants i perilloses empreses realitzades per l'expedició cal assenyalar la davallada en aeroplà, al cim de la boca del volcà Aniakkak, el major dels centenars de volcans que existeixen a Alaska.

L'aviador F. Dorbandt proposà l'audaciosa temptativa i el P. Hubbard l'acceptà.

El pilot, amb excepcional mestria, després d'haver sobrevolat a escassa alçada el cràter del volcà, es posà al seu interior a una fondària de 900 metres.

Els aviadors romangueren llarga estona amidant i estudiant l'interior del cràter, en el qual recolliren diverses deixalles minerals i després d'haver plantat una creu s'enfilaren novament amb tota felicitat.

A l'interior del volcà, el P. Hubbard recollí especimens d'importants jaciments de coure i estany.

L'ascensió hagueren de realitzar-la volant en espiral fins haver sobrepassat els 900 metres de fondària del cràter el

qual presenta al fons una plànura apta per a l'aterratge.

També realitzaren els expedicionaris una altra ascensió en volar sobre el cràter del volcà Shishalden, el qual entrà en erupció el mes de febrer passat. Com que el volcà té una altitud de 3.000 metres, l'avió hagué de volar a gran alçada i els seus tripulants hagueren de suportar calors extraordinàries i fatiga en la respiració, produïda pels gasos acumulats en l'atmosfera.

Els expedicionaris han manifestat que a intervals de comptats segons passaven de 45 graus sobre zero a 30 graus sota zero.

L'esmentat volcà Shishalden també ha estat explorat pels expedicionaris per via terrestre, i a les rodalies han trobat torrents i llacs d'aigua calenta.

Durant l'exploració del volcà Katmai, situat a l'anomenada Muntanya de Foc, el P. Hubbard i els seus acompanyants corregueren imminent perill de mort. Els expedicionaris foren dispersats per una tempesta de neu i perderen diversos gossos per la qual cosa trigaren alguns dies a reunir-se novament, per haver-se format diversos llacs i no posseir embarcacions per a travessar-los.

El P. Hubbard ha visitat també la temible illa de Boguslov, la qual de tant en tant desapareix sota les aigües.

Amb les dades recollides durant l'expedició, el P. Hubbard ha aplegat valuoses constatacions científiques que farà publicar aviat en revistes i en conferències.

A Rússia va imposant-se la propietat privada

El principi comunista lluita amb l'interès de la propietat privada i de l'interès individual

El comunisme ja sols pot aguantar-se esgrimint les armes de la privació i la pobresa

Un periodista anglès que ha passat recentment una temporada a Rússia, ha publicat unes interessants impressions, de les quals treiem aquests fragments: «Malgrat la gran depressió del visitant, motivada per la lúgubre desolació dels carrers

russos, els russos li diran que ha millorat molt en els últims anys. Hi ha alguns automòbils, també uns quants omnibus. Moscou té molts més cotxes que Leuigrad, i hom es pregunta: A qui pertanyen? Es una qüestió greu, puix que l'actual problema a Rússia és l'atribució, no la distribució de la propietat. Vaig observar dues boniques canoes de carreres a Nijni Novogorod, en la confluència del Volga. No hi havia traça de possible utilitat; no podien ésser referides a cap

part del pla dels cinc anys; eren simplement objectes de plaer. No obstant allí estaven lliscant ràpidament i aixecant molta aigua. No semblaven, certament, ésser una propietat comuna. En aquesta relació entre l'home i la cosa, restà la perspectiva principal de la Rússia moderna.

A la vista de totes les importacions alemanyes de productes, utensilis de treballadors, etc., hom es dona compte que existeix una lluita terrible sota la superfície. El principi comunista està lluitant contra l'instint de la propietat privada i de l'interès individual. El comunisme ha anat a menys i solament pot mantenir-se amb ajut d'una arma negativa: privació i pobresa. Rússia era molt més comunista fa pocs anys, quan

Un dels seus propagandistes es nega, però, a repatriar-se

Gregari Bolonkin, membre del partit comunista, tramés a França en novembre de 1931, per a dirigir la sucursal a França d'una societat soviètica de transports i nòlits, rebé últimament l'ordre de tornar a Mos-

cou, per a respondre de les denúncies que havien estat fetes contra ell, a conseqüència de certes paraules de censura contra el Govern del poble, per la política que persegueixen a Rússia contra els camperols.

Bolonkin s'ha negat a emprendre el viatge, i ha quedat refugiat a França en qualitat d'emigrat polític.

Lenín estigué, sens dubte, inspirat en la seva frase que el comunisme podia ésser assajat molt més favorablement en un país endarrerit que en un d'avanzat. Però la frase té quelcom de cinisme. També el tenen les actuals esperances dels bolxevistes d'un moviment mundial vers el comunisme, no perquè el comunisme en si sigui el millor sistema, sinó perquè el món exterior resulta estar travessant una crisi comercial.

Lenín estigué, sens dubte, inspirat en la seva frase que el comunisme podia ésser assajat molt més favorablement en un país endarrerit que en un d'avanzat. Però la frase té quelcom de cinisme. També el tenen les actuals esperances dels bolxevistes d'un moviment mundial vers el comunisme, no perquè el comunisme en si sigui el millor sistema, sinó perquè el món exterior resulta estar travessant una crisi comercial.

La Joventut Catòlica de França

El Cardenal de París afirma que és millor la d'avui dia que la de fa trenta anys

El Cardenal Verdier, a la seva arribada a Québec (Canadà) el 19 de juliol, va ésser un dels primers a devallar de l'Empress-of-Britain. I, un cop al moll, una enorme multitud va acollir-lo amb aclamacions, mentre una gran part dels manifestants s'agenollaven per a rebre'n la benedicció.

L'Arquebisbe de París va fer algunes declaracions a la premsa, principalment sobre la renovació catòlica de França.

Vet aquí el que reporta Le Devoir:

«El Cardenal Verdier ha dit, primerament, que la vida catòlica sembla pendre, a França; un rejuveniment vigorós, i que les seves manifestacions li proporcionen grans consols. La joventut d'avui dia —diu— és millor que la de fa trenta anys. La majoria dels alumnes que surten de les escoles, col·legis i universitats, avui dia, és creient. Centenars de professionals donen, dos cops la setmana, cur-

sos de religió. Llur col·laboració és tan més apreciada, que, de vegades, un seglar reïx més bé, en segons quin públic, que els sacerdots mateixos. Recentment han estat fundades noves parròquies, i jo hi tinc una veritable satisfacció a inaugurar-les.»

Es en no menys satisfacció, també, que recollim les interessants afirmacions de l'eminentíssim purpurat francès (en particular sobre la valorització de l'actual joventut catòlica francesa), i les oferim com a estimul de futures superacions a les joventuts catòliques de Catalunya.

Les rotundes constatacions de l'Arquebisbe de París han d'ésser, per als nostres homes d'acció catòlica, un formidable desmentiment del pessimisme d'aquells qui segueixen tenint encara posades llurs esperances de renovació cristiana de la nostra Pàtria en una catastròfica ensulciada política, primer que llançar-se, confiats en Déu, a les àrdues empreses de l'apostolat seglar dins els quadros de l'Acció Catòlica.

